

ההמשך

טור זה וגליון זה פותחים את שנתו החדשה של "טורים", ופחות מכל יש בהמשך זה מחוק האינרציה שבכוחו מחייבת ראשית התנועה את המשכה. המעצורים שבדרך העתון, אם מעצורים של חומר ואם מעצורי "רוח", כביכול, היא רוח קרית ספר שלנו, שגילווייה לפעמים גשמיים כל כך, — הם בלבד זיים לעשות תנאי הכרחי לתנועתו את המניע המתמיד, את הרצון, הדרוך בהמשכו לא פחות מאשר בראשיתו. שנתו החדשה של "טורים" אינה "המשך מאליו", היא המשך מרצון ומאמונה.

חברי "יחדיו" בטוחים כי הקורא שהכיר לדעת את העתון עד כה והיה בן לוינו בחמישים גליונותיו הקודמים, יכירו גם עכשו כמודע לו, ובמצאו בראש גליון זה את שמו של העורך לשנה המתחלת — י. זמורה, מסופריה הותיקים והנאמנים של "יחדיו", ובסמוך לו את מאמרו של א. שלונסקי, הפותח את הגליון, יבין כי לא "משברים" פנימיים, המספקים מזונות וחמרי גלם לשיחות בפרוזדורי הספרות, הם שגרמו לחילופי משמרת זו. כובד העול של עריכת העתון וריכוז עניניו, בתנאים שהוא נתון בהם, כובד העול הזה, התובע מנושאו מרץ וכוח לפעמים עד כדי ויתור מאונס על פעולה אחרת בתחומיו, הם שהניעו חבורתנו להסכים להצעתו של א. שלונסקי ולמסור את ההגה לידי חברנו שסגולותיו ונסיונו, שעמידתו בשער מזה שנים רבות, עושים אותו ראוי לתפקיד קשה ורב־אחריות זה, רב־אחריות על אחת כמה וכמה בהיותו בא גם להמשיך מה שעשה ויצר עורך העתון בשנתו הקודמת.

ובשם חברי "יחדיו", ובשם סופרי "טורים" וגם בשם קוראיו הנאמנים, רוצים אנו להביע בפתח גליון זה לא. שלונסקי לו רק מעט מן התודה שאנו חייבים לו ואשר הספרות, הנעלה מחשבונות של "זרמים" ו"כתות" תזכור לו תמיד. חמישים גליונות "טורים" שעברו — הם רק חלק ותקופה קצרה במסכת פעלו הענף ורב־ההשפעה, אך מתח היצירה שעורר בחיי החולין הקשים של העתון בשנה שחלפה הוא שיוסיף להיות ער ודרוך בטוריו להבא. מלחמת העתון, כמהות אחידה, היא מלחמה לשלמות שעצם הגדרתה ערשה אותה בלתי מושגת אף ביצירת יחדיו ולא כל שכן במפעל של חבורת סופרים, ואם עשה עתונה של חבורת "יחדיו", בשנה שעברה, צעד לקראת שלמות זו, תוך עיכובים ופגימות, שאיש לא כאב אותם כעורכו של העתון, הרי הביאו לכך, במדה רבה ביותר, כוח אמונתו של העורך, כשרון הפעולה וההפעלה שלו, ראינו הבוחנת גם את הקטנות בדרך ואינה מוסחת גם מן האופק הרחב של הספרות העברית וחשבונות סיכומיה.

אופק זה אל נא יסור מעינינו גם בשנה זו. תנאים חיצוניים אלצונו לצמצם, עד לאפשרות ראשונה של הרחבה, את מידותיו של העתון, אך אנו תקוה כי האינטנסיביות של חיינו הפנימיים לא תסוּיג על ידי כך במאומה. ולחברנו י. זמורה, עורך "טורים" הבאים, נתונה בזה ברכת "יחדיו" מתוך אמון מלא ובאמונה שלמה.

[פתיחה לגליון א' של "טורים" שנה ג', בעריכת י. זמורה — שלא יצא לאור]